

Februari 2011

DE SCHAKEL

NEDERLANDSE INTERKERKELIJKE GEMEENTE TE BENIDORM

Kerkelijk centrum " HET ANKER "
Avda. Doctor Severo Ochoa 10
03503 Benidorm

www.kerkinbenidorm.nl

Zondag 6 februari	Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: Alanya 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst:	Alie Vos en Hildegard Lanting
Zondag 13 februari	Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: eredienst 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst	Klaas Visser en Coen Oosterwijk
Zondag 20 februari	Ds. P. Vermaat 1 ^e collecte: diaconie 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst	Lies de Waard en Klaas Visser
Zondag 27 februari	Ds. P. Vermaat Afscheidsdienst – Optreden kerkkoor 1 ^e collecte: eredienst 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst	Klaas Visser en Emmie Korthof
Zondag 6 maart	Ds. W. Gorissen Aandacht wereldgebedsday 4 maart 1 ^e collecte: eredienst 2 ^e collecte: exploitatie
Commissie van ontvangst	Klaas Visser en Martin Ettema

Na afloop van de dienst is er gelegenheid om koffie te drinken.

De afgelopen maand gingen de bloemen naar:

- 9 januari: Arend Meijer (tijdelijk opname Anneke)
- 16 januari: Mia van Barneveld (knieoperatie)
- 23 januari: Ank Vermeulen (ziekenhuisopname)
- 30 januari: Hennie Geenen (botbreuk na val)

BIJ DE VEERPONT VAN HET LEVEN.

*.....deze dingen gebeurden in
Bethabara (Bethanie), waar Johannes
doopte..... (Joh.1:28)*

Een Veerhuis had altijd iets gezelligs.
Mensen zitten te wachten.
Sommigen op familie of vrienden van de overkant.
Anderen op de volgende pont.
En waar mensen zijn, komen anderen op af.
Voor een praatje of gewoon voor de gezelligheid.
Daarom zal Johannes de Doper wel voor deze plek gekozen hebben.
Bethabara (veerhuis) bij de Jordaan in het Noorden van Israel.
Andere handschriften noemen de plaats Bethanie.
Dat betekent 'huis van verdriet'.
Waar afscheid wordt genomen is ook altijd verdriet.
Zelfs al is het niet voorgoed.
Maar, wie weet dat zeker?
Partir, c'est mourir un peu.
Afscheid nemen is een beetje sterven.
Hoe vaak is dat ook niet in onze kerk in Benidorm.
Residenten, die afscheid nemen van de overwinteraars.
Caravanners of homecardrivers die weer verder trekken.
Mensen, die na jaren voor het laatst bij ons zijn.

Voor zijn preken koos Johannes de Doper voor déze plek.
Een veerhuis, waar mensen met hun bagage even binnenwaaien.
Wat een gesjouw bij die pont over de Jordaan.
Bagage.
Je wordt er steeds vindingrijker mee. Je moet wel.
In de bus of het vliegtuig mag maar 20 kilo.
Hoe zit dat met de bagage van je leven?
Hoe langer je elkaar kent, hoe meer je van elkaar weet.
Wat is er veel niet direct zichtbare bagage.
Wat slepen ook Nederlanders in Spanje veel met zich mee.
Huwelijken, die vastliepen.

Kinderen, die teleurstelden.
Zakelijke successen, die uitbleven.
Relaties, die niet echt open bloeiden.
En is soms niet de zwaarste last, dat we als onheilige mensen
voor de heilige God zoveel tekort komen?
En als ónze laatste veerpont eens komt?
Welk toekomstig adres laten wij dan achter?

De preken van Johannes de Doper waren zoals zijn kleding.
Ze roken naar de woestijn, harde rotsen, brandend zand.
Toch was zijn STEM niet onvriendelijk.
Hij verwees naar het Lam van God, dat ná hem kwam.
Jezus, Die ons dringend uitnodigt.
Kom tot Mij, wie vermoeid en belast is.
Hij wil ons rust geven.
Nu, voor elke overtocht, waar we tegen op zien.
En straks voor de laatste overtocht.
We zingen daarover in onze kerk.
Het is goed te merken, dat velen dat graag doen.
Ook goed, ons koor, dat ons nog versterkt.
We luisteren naar het Woord van God.
We danken en bidden met elkaar en soms in stilte.

Eigenlijk is onze kerk ook een Veerhuis.
We worden overgezet van de ene week naar de andere.
En.....we ontmoeten elkaar, ook na de dienst.
Want uiteindelijk zijn we allemaal `en route` !
En geldt het niet voor elke reis:

*Een mens ziet op zijn grote tocht
nooit verder dan de eerste bocht,
maar wie in God vertrouwen vindt
die gaat zijn weg langs als een kind,
dat zingend naar de toekomst loopt,
van vrede weet, op vreugde hoopt.*

Panc Vermaat, v.d.m. (Verbi Divini Minister, dienaar van het goddelijk Woord)

Rondom de diensten

Het was weer even wennen om voor te gaan in de diensten in onze kerk. Gelukkig waren we twee jaar geleden al eerder geweest en waren er al gauw vele hernieuwde en hartelijke contacten.

--Zelf mag ik in Nederland nog elke zondag tweemaal in de meest verschillende kerken en gemeenten voorgaan, waarvan eenmaal per maand in een klein, lief oud kerkje in Elden, bij Arnhem.

--Waarom het wennen is? Om te beginnen: het 'goede morgen' aan het begin van de dienst.

Degene, die de afkondigingen verzorgt, begint daar al mee en dat wordt daarna óók nog van de voorganger verwacht. De eerste keer vergat ik dat, nou.....dat heb ik geweten.....

--Dan volgt (als hij er is) het aansteken van de kaars door ons jongste gemeentelid Lucas, die daar soms ook nog een prachtig gedichtje bij voorleest! Vijf jaar en dan zó vrijmoedig....geweldig.

Er is tegenwoordig ook een hyper moderne geluidsinstallatie met Henk van Veen aan de knoppen. Dat is een geweldige verbetering.

--En dan, de organist. De vorige keer was dat nog Gerard van der Laan, die met zoveel ingetogen bezieling het orgel bespeelde en leiding gaf aan ons koor. Niemand wist toen (en ook denk ik hij zelf niet) hoe spoedig hij zou worden geroepen tot het grote koor voor de troon van God. Na een kort ziekbed kwam een einde aan zijn aardse leven.

--Nu hebben we verschillende organisten en de samenwerking met hen verloopt uiterst plezierig. Aan hen en aan de gemeente valt goed te merken, dat er graag en goed gezongen wordt.

Zelf heb ik de gewoonte – sinds de vorige keer – om een samenvatting van de dienst op papier te zetten en bij de uitgang neer te leggen. Daarop kreeg ik toen zoveel positieve reacties, dat ik er nu mee ben verder gegaan. Op die manier hoop ik dat de inhoud van de dienst langer blijft hangen.

--Nieuw was voor mij de viering van het Heilig Avondmaal. Omdat tot onze gemeente mensen behoren uit meer dan achttien verschillende kerkgenootschappen en groepen, vraagt dat van de kerkenraad veel wijsheid en leiding. Uit de ingezonden persoonlijke brief van overwinteraar Tineke valt op te maken, hoezeer dat op prijs wordt gesteld. Natuurlijk kunnen sommige dingen stijlvoller

en dat zal een volgende keer ook zeker gebeuren, maar van velen hoorde ik, dat zij het geheel van de dienst als heel bijzonder en zegenrijk hebben ervaren.

--Twee jaar geleden waren we er in de herfst en maakten we nog net een enkele keer de Bijbelkring mee. Nu mag ik dat genoeg op woensdagmiddag wekelijks smaken en ben dankbaar verrast door de geweldige betrokkenheid en deelname. Aan de hand van een Powerpoint bespreken we het leven van de twaalf apostelen en proberen te ontdekken welke sporen zij in de kunst en in verschillende landen hebben getrokken. Natuurlijk zoeken we ook naar sporen in ons eigen leven. Het uur is telkens weer te snel voorbij.

--Inmiddels heb ik ook in de beide ziekenhuizen en in huize Anneke en Patricia een aantal gemeenteleden bezocht. Gelukkig waren het telkens mensen, die na een operatie of medicijnenkuur weer perspectief hebben om hier te kunnen blijven en voor wie er na soms wat moeilijke weken ook duidelijk redenen tot dankbaarheid zijn.

--De (inmiddels vernieuwde!) kerkenraad moet om met alle verschillende voorgangers en kerkgangers in wijsheid om te gaan natuurlijk wel wat laveerkunst aan de dag leggen. Persoonlijk vind ik dat zij dat met veel enthousiaste inzet doen en heb ik de indruk, dat het hen ook goed lukt.

--Samen met Leni vind ik het opnieuw een heel bijzondere tijd hier weer te mogen zijn.

Bij allerlei activiteiten voelen we ons aangenaam betrokken en bij heel verschillende gelegenheden hebben we inhoudsvolle contacten en gesprekken. Of dat nu wandelend langs nauwelijks gebaande bergpaden of aan rijk voorziene tafels is, het is een veel kleurige gemeente en wij vinden het een voorrecht om er drie maanden nauw bij betrokken te zijn.

--We zien tegen de komende afscheidszondag eind februari eigenlijk best wel op. Maar we troosten elkaar met de gedachte, dat we volgend voorjaar D.V. weer terug hopen te komen.

Met een hartelijke groet vanuit de pastorie in Albir, waar het zwaluwennest uit Psalm 84 kunstig hoog onder de dakrand is geplakt.

ds Panc Vermaat

Eén van de mooie gedichtjes van ons jongste gemeentelid: Lukas
(4 jaar)

*Als je boos bent of verdrietig
en het zit je niet echt mee
wanneer je moppert, blijf onthouden
God gaat altijd met je mee.
Hij is de sterkste en de grootste
Hij is de Rots van jouw bestaan,
dus gaat het moeilijk in jouw leven
roep maar, want Hij komt er aan.*

*Loop je soms te balen of te huilen
is het hier niet naar je zin,
zit het tegen in jouw leven
vanaf het allereerst begin,
loop je te zeuren of te schreeuwen
brom je dagelijks als een beer,
zelfs brommend, balend of treurend
mag je komen bij de Heer´.*

De derde deur....

In ons leven wonen we achter deuren, De eerste deur is die van onze ouders; tenminste als alles gaat zoals we wensen, namelijk dat een mens geboren wordt bij ouders die je een thuis bieden. Waar je een onbezorgde jeugd hebt, waar je kind mag en kunt zijn. De tweede deur is die van onszelf. Hoe dat gaat, is voor ieder mens anders; mijn tweede deur was op 25- jarige leeftijd de deur van een prachtige flat in Amersfoort, die wij zomaar mochten gaan bewonen zonder wachtjaren, omdat we in het onderwijs zaten en daarna volgden er nog vele "tweede deuren" zelfs tot hier in Spanje. Zo'n tweede, eigen deur is altijd weer opnieuw spannend en uitdagend. Het is immers de deur die opengaat naar de wereld, die geregeld wordt door volwassenen en waar je zelf aan deelneemt. Maar, zo blijkt na jaren, er is ook nog een derde deur..... ..
Veel mensen zien die met angst en beven tegemoet. Het is de

deur waarachter je mogelijk niet meer je eigen baas bent, waar je afhankelijk wordt van anderen die je vaak niet kent en/of die weinig tijd voor je hebben. Dat is niet zo'n prettig vooruitzicht en daarom begrijpelijk, dat we liever niet door zo'n type deur gaan.

Na een paar jaar Spanje ben ik al heel veel ouderen in onze gemeente tegengekomen, die die derde deur nog steeds niet in hun leven toelaten. Die blijvend invulling willen geven aan hun eigen dagelijkse leven. En dat kan in dit warme, Spaanse land voortreffelijk, vooral met hier en daar wat hulp van de thuiszorginstellingen. Ik begrijp natuurlijk heel goed, dat je het geestelijk en lichamelijke dan wel allemaal redelijk op orde moet hebben. Maar zelfs als daar wat “de klad in komt”, dan nog verbaas je je over wat er soms allemaal nog kan op dit gebied.

Deze week was ik op bezoek bij Frieda van Melsen. Ik interviewde haar in het kader van Uitgelicht voor één van de volgende Schakels. Frieda woont in Ciudad Patricia in een prachtig appartementje, te midden van haar eigen spulletjes. Wordt binnenkort 98 jaar. Heeft 7 dagen hulp van Linda of Esther en geniet nog volop van de zon, de aandacht die ze krijgt, de kerkgang en het bezoek van een aantal trouwe vrienden. Misschien word ik wel 100, zegt ze glimlachend en dan komt het kerkkoor me toezingen. In haar gedachten ziet ze het koor al voor zich.....

Nee, voor haar nog geen derde deur en ik geef haar groot gelijk. Hopelijk blijft die deur voor mij ook nog lang gesloten.

Kees van Duijn

Enquête in de volgende Schakel

Bijgevoegd in de volgende Schakel zult u een enquêteformulier aantreffen met een aantal voor de kerkenraad belangrijke rubrieken. Zo willen wij graag uw mening horen over: de kerkelijke financiën, het kerkblad de Schakel, het lidmaatschap, de toekomst van de gemeente, de eventuele uitbreiding van de koffiekamer, de predikantenvoorziening, de organisatie, e.d. U begrijpt, dat we alle uitgereikte formulier graag z.s.m. van u terug willen ontvangen.

Van de kerkenraad

Op dinsdag 11 januari 2011 werd de eerste kerkenraadsvergadering in het nieuwe jaar gehouden.

De belangrijkste punten die besproken werden:

- Evaluatie december periode met de nieuwe ambtsdragers.

Roos van Bussel en Annie van Es zijn samen de dienstdoende ambtsdragers geweest gedurende de maand december en de eerste week van januari. Het was nieuw voor hen. Alles is in heel goede orde verlopen en daar is de rest van de kerkenraad dankbaar voor. Klasse Roos en Annie!

- Organisten problematiek.

Er is weer wat vooruitgang: Edo Luynenburg uit Denia wil als vaste organist opgenomen worden in het rooster van onze organisten. We zijn zeer verheugd. Jaap Smidt speelt piano en orgel en heeft aangegeven 1 maal per maand in een kerkdienst de gemeente te willen begeleiden.

- Financiën van de kerk.

Er is door de kerkenraad gesproken met de financiële mensen van de kerk. Hieruit is naar voren gekomen dat de financiële situatie van de kerk meer aandacht verdient. We hebben weliswaar geen schulden, maar de inkomsten lopen terug en de kosten lopen op. Er is besloten de gemeente meer te gaan inlichten over deze situatie en daar niet mee te wachten tot de jaarvergadering op 18 maart 2011. Een actie plan wordt opgesteld.

- De afscheidsdienst van Panc Vermaat zal op 27 februari 2011 zijn. De nieuwe kwartaal predikant wordt Wim Gorissen. Wim komt voor het eerst in Benidorm.

- We zijn een roepende kerk geworden! Deze kerkelijk uitdrukking betekent dat we de jaarvergadering van het I.P.N.Z.E. moeten organiseren.

Dit is het Interkerkelijk Pastoraat onder Nederlanders in Zuid Europa. (zie het artikel in de Schakel van december 2010) De jaarvergadering is deze zomer in Nunspeet. Er moet het nodige werk door ons voor worden verzet.

- De aanschaf van een beamer wordt door Roos voorgesteld. Voor diverse activiteiten is dit nuttig, o.a. Zulluwus, Bijbelstudie, liederen buiten het liedboek zingen etc. Het is zeker niet de bedoeling om het liedboek te vervangen. Roos gaat dit samen met Panc Vermaat verder uitwerken. Binnenkort zal de aanvraag worden ingediend en besproken.

Jan van Luipen

Mededeling

Op 21 januari jl. is op de ING bank een gift van 2500 Euro voor onze gemeente ontvangen van de erven van één van onze oudleden.

Sleutelplan

De Commissie van Beheer, die bestaat uit Albert Pees (voorzitter), Kees van der Graaf en Henk van Veen is de laatste maanden druk in de weer geweest met het uitvoeren van het nieuwe sleutelplan. Dat betekent in de praktijk, dat alle bestaande sloten van het kerkgebouw worden vervangen door één slotensysteem.

Aan de hand van de diverse werkzaamheden van mensen in de kerkelijke organisatie worden de sleutels uitgegeven, waarbij ieder tekent voor ontvangst. Op die wijze blijft het aantal sleutels beperkt en dat was door de onbeheersbaarheid van het aantal sleutels in de afgelopen jaren nu juist de bedoeling. Complimenten voor Henk van Veen, die alle sloten heeft vervangen. Mocht u een probleem hebben op dit gebied, meldt u bij de Commissie van Beheer.

C.v.D.

Tien Woorden

Wijs: Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht

Ken je Gods gebod, woorden één tot tien?
God laat zo zijn wil voor heel ons leven zien.
Al die woorden zijn er ook voor jou en mij:
Leven zoals God wil, dat maakt je vrij.

Éen, dat is de Heer; niemand is als God
In zijn vaderhand ligt heel ons levenslot.

Twee: maak dan geen beelden; Hij is altijd méér.
Dien geen and're goden dan God, de Heer

Drie, dat is de naam van de hoge God.
Hij vraagt ook aan jou, dat jij niet met Hem spot.

Vier, dat is de rustdag: dag van onze Heer.
Elke week een feestdag, vandaag ook weer!

Vijfde woord van God: geef je ouders eer.
Want ze leren jou vertrouwen op de Heer!

Zes: je moet niet haten, dat brengt veel verdriet.
Schelden, slaan en schoppen, dat helpt je niet.

Zeven is Gods Woord, ja probeer het maar:
Ook als 't moeilijk is, toch trouw zijn aan elkaar.

Acht: je mag niet stelen, wat van and'ren is.
Als je toch iets meeneemt, dan gaat het mis.

Negen: spreek geen kwaad en maak niemand zwart.
Zeg alleen de waarheid; houd een zuiver hart.

Tien: wees niet jaloers op wat een ander heeft.
Je bent heel gelukkig, als je zo leeft!

Interkerkelijke Gemeente **Guardamar del Segura (IGGS)**

Wanneer we dit schrijven is het alweer even geleden dat onze zustergemeente in Guardamar officieel werd geïnstitueerd in een adventsdienst op 28 november. Voorwaar een belangrijke gebeurtenis, die op waardige wijze werd gevierd. We waren er bij met een vertegenwoordiging uit Benidorm en Denia.

Voor de diensten maakt de IGGS gebruik van een gehoorzaal in Residencia Villa Augusta, een verzorgingshuis onder Duitse leiding, waarin ook Duitstalige diensten worden gehouden. Er is zeker plaats voor een vijftigtal personen en de noodzakelijke attributen als een avondmaalstafel en een lezenaar ('preekstoel') zijn aanwezig.

De dienst werd geleid door de predikanten Rinze van den Berg, momenteel de dienstdoende predikant in de dienst van het Woord en Jan van Weenen, optredend als voorzitter van de IPNZE – Interkerkelijk Pastoraat voor Nederlanders in Zuid Europa – die de eerste kerkenraad bevestigde. De raad bestaat nu al uit 6 (!) ambtsdragers, een teken dat er enthousiast aan de opbouw van de gemeente gewerkt werd en wordt. Ook Gerrit Boute en zijn vrouw Brigitta, die voorheen dikwijls naar Benidorm kwamen, zijn nu raadslid. De gemeente heeft als officiële naam gekozen voor "De Hoeksteen".

Na de dienst heeft een aantal personen ten overstaan van de gemeente hun gelukwensen uitgesproken. Kid Verloop sprak namens de kerkenraad van onze NIGB. Er zal namens onze gemeente, ter gelegenheid van de instituering van de IGGS, een kanselbijbel worden aangeboden. Helaas was deze op dat moment nog niet aangekomen maar is nu intussen afgeleverd!

Een kopie van de liturgie van deze institueringsdienst ligt ter inzage in de koffiekamer van onze kerk.

LdD.

Een overwinteraar en Het Avondmaal

Bij het binnenkomen registreer ik meteen de gedekte tafel. Schrikken? Nee, dat niet. Langzaam dringt tot me door: ook hier wordt het Heilig Avondmaal gevierd!

Dan komen de herinneringen: mijn vader durft lange tijd niet aan tafel omdat hij geen 'teken van God had gekregen'. Een zus bidt elke dag voor mij om mij in 'de schoot van de kerk te doen terugkeren'.

De teleurstellingen, me niet gehoord voelen, als ik mijn ervaringen en belevingen wil vertellen.

Kan ik als uitgeschreven lid van de kerk vandaag aan het Heilig Avondmaal deelnemen? Ik - die God ervaar als een innerlijke beweging en niet als de 'theïstische God': de almachtige en alwetende, de persoonachtige mens, alom vertegenwoordigend?

Geloven is voor mij leven, ervaren, een beweging en geen opvatting, niets cognitiefs. Anders gezegd: ik heb geen geloof, ik ben gelovig. Diep in mij ervaar ik dit. Hoewel ik dat liever religieus noem. Geloven is voor mij te zeer aan de kerk gekoppeld. De kerk die mij afwees en die ik heb afgezworen.

Ik voel me verbonden met, afhankelijk van en ga uit van vertrouwen in de ander, de beweging. Daar en dat is voor mij God.

Mag ik met deze achtergrond aan tafel?

Intussen is de dienst begonnen en de preek helpt me. De zoon komt thuis en wordt als een verloren schat binnengehaald. En de andere 'brave' jongen thuis? Hij doet zijn plicht en ziet zijn broer als inbreuk op zijn leven en in de relatie tot zijn vader. Hij leeft volgens de regels en de wet. Uit liefde? Staat hij in een liefdevolle relatie tot zijn vader? Wie is 'de verloren zoon' nu?

Ik mag van mezelf deelnemen.

De symboliek en de rijkdom van het samen beleven, de gemeenschap ervaren. Ik voel blijdschap door mijn lijf trekken, een lach kriebelt naar boven en het goedkeurende klopje van mijn vader op mijn schouder ervaar ik met vreugde.

O ja, het gaat anders dan wat er gebeurde in de kerk vroeger. Minder gedisciplineerd en ik mis dominee Vermaat bij de uitreiking. Het zal zijn reden hebben en toch!!
Het jongetje Lukas ervaar ik als de vertederende noot in de dienst. Hij doet het prachtig.

Als het volgend Avondmaal plaatsvindt ben ik weer in Nederland. Aan deze kerkdienst zal ik vaak terugdenken.

Dank aan allen die dit hebben mogelijk gemaakt.

Tineke (bij de redactie bekend)
Overwinteren in Calpe

Onthaasten.....

Omdat haast de kwaliteit van het leven kapot maakt
    Omdat ouder worden tijd vraagt om het te beleven
Omdat wijzer worden tijd nodig heeft
    Omdat men tijd en rust nodig heeft om alle emoties te
        verwerken
Omdat men tijd nodig heeft het ouder worden te aanvaarden
    Omdat haast kinderen geen tijd geeft om te kiezen
Omdat men geen tijd neemt voor het duurzame
    Dus ook niet voor de ander
Omdat onthaasten vraagt om stilte
    Omdat men geen tijd heeft voor een goed gesprek
Omdat vriendschap vasthouden van tijd vraagt
    Omdat het leven een geschenk is en
We dit goed moeten verzorgen en in ere houden
    Omdat leren omgaan met de tijd, tijd kost
En het allerbelangrijkste

OMDAT LIEFDE TIJD VRAAGT.

Uitgelicht.....

Deze rubriek treft u in elke nieuwe uitgave van de Schakel aan. Het is in dit terugkerende artikel de bedoeling een vrijwilliger of vrijwilligers van onze kerkgemeenschap even in het zonnetje te zetten, vanwege een (vaste) klus, die hij of zij soms al jaren vervult, zonder dat veel van onze gemeenteleden daarvan op de hoogte zijn. Een schouderklopje is hierbij zeker op zijn plaats. Vandaar uitgelicht.

Er moest wel vlot een afspraak worden gepland direct na onze terugkomst in Spanje begin januari. **Hannie den Dulk – van Dijk** stond immers op het punt terug te gaan naar ons koude kikkerland, om- dat ze haar rijbewijs had verloren en zij dat document alleen maar in Nederland kon aanvragen. En misschien gaat het wel wat langer duren, want met die ambtenarij weet je het nooit en dan is het te kort dag om mijn verhaal nog in de Schakel van februari te krijgen, aldus een meedenkende Hannie.

We zitten in de consistorie van ons kerkgebouw het Anker. Leo den Dulk, de man van Hannie, is maar liefst tweemaal aan bod gekomen in onze rubriek Uitgelicht. Wat zou Hannie daar nog aan toe te voegen hebben? Zij heeft immers de laatste 50 jaar vrijwel hetzelfde meegemaakt als Leo, dus.....

Maar bij dit interview kom ik er al heel snel achter, dat je twee of zelfs meer kanten van een levensgeschiedenis kunt belichten. Die kunnen compleet verschillend zijn van elkaar, maar ook redelijk naadloos op elkaar zijn afgestemd. U mag zelf bepalen, welke keus u in deze maakt na het lezen van het levensverhaal van Hannie.

Ik start voorzichtig, aftastend. Ieder mens is meestal het product van zijn of haar opvoeding, dus is het heel belangrijk, dat je eerst eens wat vertelt over je jeugd, dan komen we vanzelf bij het moment dat de levensverhalen van jou en Leo als het ware in elkaar overgaan.

Hannie begint: Ik was de oudste dochter in een gezin met 9 kinderen en had één broer boven me, namelijk Piet, die 1,5 jaar ouder was. Ik was altijd inzetbaar, logisch toch. Zo ging dat nu eenmaal in die tijd. Vanaf mijn 13e moest ik al zorgen voor mijn moeder en de pasgeboren baby. Heb uiteraard de oorlog meegemaakt. Aan het begin er van waren er 5 kinderen, zus Gretha kwam in 1942 en in 1945 werd Adrie geboren. Na de oorlog kreeg ik nog twee broertjes. De kinderen werden in januari 1945 ergens anders ondergebracht vanwege difterie van mijn moeder en de baby. Ik moest voor ze zorgen. Een bijzonder hectische tijd. Elke dag de boer op om melk te bedelen voor de baby. We woonden in Ridderkerk, toen een echt boerendorp. In februari 1945 werden we zonder pardon het huis uitgezet door de Duitsers. Je kreeg dan een paar uur om wat spullen mee te nemen. Mijn vader bad 's morgens: Here, geef ons wijsheid en kracht ! Moeder vulde aan: Piet, ga naar de dominee en vertel dat we het huis uit moeten. Tot het eind van de oorlog hebben we toen verspreid gezeten in het dorp.

Vader moest heel vaak verhuizen vanwege zijn werk. Om de drie jaar wijzigde zijn standplaats.

Kees: Hoe beleef je zoiets als kind? Had je eindelijk een vaste, veilige plek en dan moest je weer naar een ander huis met alle onzekerheden van dien.

Hannie: Dat maakt je als kind wel heel flexibel. Afscheid nemen van vriendjes en vriendinnetjes gebeurde regelmatig. Pa zat in de

scheepsbouw en had zich opgewerkt van krullenjongen op de werf in Rotterdam via sloopstekenaar tot eigenaar van een eigen ontwerpbureau voor schepen. Tegen het eind van de oorlog toen hij directeur van een scheepswerf was, stond hij onder druk om voor de moffen te werken. Stopte er toen gewoon mee en dat betekende dus geen inkomen. Kwam na de oorlog terecht bij het Ministerie van Wederopbouw (voor scheepswerven). We woonden toen in Scheveningen en na drie jaar vertrokken we naar Bloemendaal via huizenruil.

Ik was toen 16. Dat huis in Bloemendaal moest natuurlijk eerst worden schoongemaakt, dus werd ik daar naar toe gestuurd om die klus op te knappen. Alleen hoor. Wij hadden ons huis in Scheveningen heel schoon achtergelaten, echter in Bloemendaal was het een zoi. Tussen de bedrijven door, als je je huiswerk maakte op een ijsskoude kamer, kreeg je beneden natuurlijk wel een kopje thee. Maar dan rekende moeder er ook op, dat je even meehielp met het stoppen van de sokken.

Kees: Als ik het zo aanhoor, heb je niet echt een zorgeloze jeugd gehad. Al vroeg was je verantwoordelijk voor diverse zaken in het gezin.

Hannie: Dat klopt, maar wat doe je. Er was geen geld en je deed gewoon wat van je verlangd werd. Je verzette je daar in die tijd niet tegen. Toen we naar Bloemendaal verhuisden, had ik net mijn Mulo-diploma gehaald. Doorleren mocht niet, dat ging vaak zo met meisjes. Er moest geld komen, dus werd ik ergens hulp in de huishouding. Na verloop van tijd gaf ik aan, dat ik wel wat anders wilde. In het huishouden kon ik immers mijn hele leven nog werken.

Ik onderbreek: Knap van je. Je stak je mening dus toen al - in je jeugd - niet onder stoelen of banken.

Hannie: Denk nou niet, dat ik in opstand kwam tegen mijn inzet voor het gezin. Dat had ik simpel geaccepteerd. Dat hoorde zo. Nee, ik wilde gewoon wat anders, dan dingen doen, die ik mijn hele leven had gedaan. Via via kwam ik terecht bij modezaak Gerzon. Maar daar heerste toen een strenge hiërarchie, dus de cheffin verkocht aan de belangrijkste klanten, daarna een ander meisje en pas dan kwam ik aan de beurt. En als je verkocht, kreeg je een

paar procenten van het verkochte bij je loon, maar dat leverde mij nauwelijks wat op. Toen ik tenslotte een keer door de autoritaire baas, zeer onterecht, werd uitgeveterd nam ik ontslag. Door een oom, kwam ik in de boekhandel terecht. Die stuurde me, om het vak te leren, naar boekhandel Loosjes in Haarlem. Daar haalde ik na twee jaar mijn Middenstandsdiploma en slaagde vervolgens na weer drie jaar voor de Boekhandelaars cursus. Het was werken en studeren tegelijk. Zo belandde ik tenslotte bij mijn oom, Boekhandel Blok in Rotterdam. Mijn iets jongere zus werd doktersassistente in de Maasstad en we gingen daar toen samen op kamers.

Kees: En wanneer komt Leo nu eens in beeld? Inmiddels had je hem toch al wel eens een keer ontmoet?

Hannie schiet in de lach. Leo had al een oogje op me vanaf het allereerste begin. Toen we in Bloemendaal kwamen wonen en daar naar catechisatie gingen, ontmoetten we elkaar voor het eerst. We waren toen 16/17 jaar. Tijdens het kamperen met de jeugdclubs werd de vriendschap wat uitgebreid, echter ik heb wel andere vriendjes gehad hoor. Er gingen dus wel enkele jaren voorbij, voordat het echt iets werd tussen ons. Leo solliciteerde en kreeg ook een baan in Rotterdam bij Shell . De bedoeling van oom Blok was, dat ik op den duur de boekhandel zou overnemen. Zijn vrouw was overleden na een ongeval en zij hadden geen kinderen. Omdat Leo's ouders echter weer vertrokken, nu naar Nieuw Guinea, mochten we in hun huis in Velzerbeek gaan wonen. Dat was een gouden kans, want in die tijd was er veel woningnood. Soms moesten stellen 7 tot 8 jaar wachten op een huis. En dat viel zomaar in onze schoot. We zijn toen dus getrouwd in 1957.

Kees: Nou die plotselinge wijziging in de plannen nam oom Blok je natuurlijk niet in dank af.

Hannie: Inderdaad. Oom Blok was boos. Dat hadden we niet afgesproken, zei hij. Maar voor mij was de afstand Velzen – Rotterdam te groot om de baan aan te houden. Toen Leo ging werken bij de raffinaderij van Esso verhuisden we naar Spijkenisse en dat kwam heel goed uit, aangezien Leo's ouders weer terugkwamen en wij dus uit hun woning moesten. De Here past alle dingen in elkaar, ik

moet het maar gewoon overgeven aan Hem, heb ik in die tijd vaak gedacht.

Kees, kritisch: Hoe zit dat dan met mensen, waarbij het niet in elkaar past?!

Hannie: Misschien vragen zij daar niet om. Je moet heel veel vertrouwen hebben in de Heer en het aan Hem overlaten. Ik heb een rotsvast geloofsvertrouwen, soms tegen beter weten in. Zie in dit verband maar eens naar de geschiedenis van Petrus, die wegzakt in het water, terwijl de Heer aan de oever van het meer staat. Zijn moed zakte op dat moment in zijn schoenen. Ellen, onze dochter, heeft ook dat geloofsvertrouwen. Woont in Amerika en heeft het financieel moeilijk. Ze zat weer een keer heel erg omhoog, vanwege de kosten van een paspoort en de reparatie van de auto. We stuurden 300 euro, maar ze kwam tenslotte toch 110 dollar tekort. De volgende dag kwam er iemand langs om 100 dollar af te geven. Zo maar. Voor mij was dat een engel.

Kennelijk kijk ik wat sceptisch, waarna Hannie meer voorbeelden geeft, dat je je problemen met een gerust hart kunt overgeven aan de Heer.

Hannie: Diezelfde Ellen had nog slechts 30 dollar te besteden en in de supermarkt haalde zij de meest noodzakelijke boodschappen. Bij de kassa bleek ze 29,50 dollar te moeten betalen. Ikzelf heb zo iets ook beleefd in Saudië Arabië. We hadden daar een gebedskring. Je had een visum nodig om er binnen te komen, maar ook een om er weer te vertrekken. Mijn paspoort bleek bij een visumaanvraag niet in het bezit van de autoriteiten. Raar natuurlijk. Het wonder geschiedde toch, na onze gebeden in de gebedskring. Het paspoort kwam weer boven water. Leo vond dat bidden wel vreemd, maar ik realiseer me steeds weer, dat de kracht van het gebed heel groot is en veel geloofsvertrouwen geeft. Een laatste voorbeeld van dat bidden helpt. Eén van de vrouwen uit onze kring had een kleinkind met een hersentumor. Die mensen hadden geen geld, om dat kind een goede medische behandeling te laten ondergaan, maar het kind werd beter. Ook uit dit wonder blijkt maar weer, dat gebed heel veel doet. (wordt vervolgd)

Lieve mensen, alle kerkgangers.

Net als vorig jaar wil de Kerkenraad ook het nieuwe kerkelijke seizoen in oktober beginnen met een ontmoetingsdag. Ook nu weer is besloten om deze dag te organiseren rondom een thema. Het is nog vroeg, maar fijn om te weten dat dit thema al is vastgesteld nu wij weer willen nadenken over het houden van een expositie.

Ik heb zulke goede ervaringen met de vorige gemeentedag dat ik graag vroeg wil beginnen om u warm te maken voor dit ludieke evenement. Daarom zal er vanaf nu elke keer informatie worden gegeven over de op handen zijnde expositie. Ik hoop dat we in oktober een kerk vol met prachtige werkstukken kunnen laten zien, gemaakt met en door vele kerkbezoekers. Vóór alles willen wij u met klem duidelijk maken, dat u zichzelf geen kunstenaar hoeft te vinden om hier aan mee te doen! Hoofdzaak is, dat we een evenement willen organiseren, waarbij we de onderlinge verbondenheid met elkaar en onze Schepper willen benadrukken. Hoe kunnen we dat beter doen dan door onze creatieve gaven te gebruiken in dienst van elkaar met als leidraad Gods woord.

Het thema is in het vorige kerkblad al vermeld;

Bomen

Bomen in alle vormen en creaties, enkel of meervoud. We willen graag nadenken over Bijbelgedeelten, waarin de boom een rol speelt, zodat we weer een rondreis door de bijbel kunnen maken aan de hand van het ingeleverde werk net zo als dat gebeurde met het thema vissen.

Hierbij enkele bijbel plaatsen;

Genesis 1: De boom als voedsel voor mensen, dieren en insecten.

Genesis 2: Geschapen door God. Geschapen om de aarde te siëren. De boom des levens, de boom van kennis van goed en kwaad.

Psalm 148: Gemaakt ter ere van God.

Ezechiël 17: Verschil in grootte.

Denk ook aan Matheüs. 12:33 en Matheüs 13:32 enz.

U zult zelf al wel Bijbelverhalen genoeg weten, waarin de boom een rol speelt maar ik wil u vragen de Bijbelgedeelten in hun verband te lezen. Er ontstaat dan eerder een idee over hoe de essentie van zo'n Bijbeltekst kan worden vertaald. In een volgend kerkblad zal ik hierop dieper ingaan.

Hier volgen de spelregels:

Het is de bedoeling om rond begin oktober een 2e werkstuk in te leveren voor een tentoonstelling in Het Anker. We laten de afmetingen aan de maker over. Elk medium is toegestaan. Een schilderij in acryl of olie, maar evengoed een borduurwerk of collage, een patchwork wandkleed of breiwerk. Figuratief of abstract. Het is aan u om te beslissen, als het maar met een Bijbelgedeelte over bomen te maken heeft. De tekst van het Bijbelgedeelte waarop het werkstuk is gebaseerd, dient te worden bijgeleverd.

Graag wil ik dit onder de aandacht brengen van de schildercursisten, die op woensdagen bijeen komen in de kerk.

Voor een ieder die wel ideeën maar geen ruimte heeft voor grotere werkstukken, stel ik vanaf de tweede dinsdag in februari tot de laatste dinsdag van april, elke dinsdag mijn atelier open tussen 9.30 en 13 uur en nodig ik u uit om met uw eigen materialen te komen werken aan uw plannen.

Hartelijk welkom op Partida El Planet 65a in Altea. Ook zoek ik enkele mensen, die samen met mij een groot wandkleed zouden willen maken.

Graag een telefoontje naar 0034- 965 842 298.

Ik wens u een fijne bezinning toe bij deze stevige uitdaging over dit onderwerp en hoop t.z.t. op veel positieve bijdragen.

Tiny van der Graaf

*Een zwijn ging zich onder een eeuwenoude eik
Aan eikeltjes te buiten.*

*Na deze smulpartij sliep hij gelijk,
En toen hij wakker werd, wreef hij zijn ogen uit en
Sloeg aan het wroeten tot hij op de wortels stuitte
'Je schaadt de boom met dat gegrAAF'
Vermaande hem vanuit de boom een raaf,
'Als je de wortels blootlegt, kan de boom verdrogen'.
"t Kan mij niet schelen zei het zwijn,
Dat moet dan maar, dat laat mij onbewogen,
Ik zie niet wat het nut van deze boom kan zijn,
Of-ie er is of niet, dat is mij om het even:
Als er maar eikels zijn want daar moet ik van leven'.
'Ondankbaar varken!' riep de eik vol gram,
'Als je die snuit van jou eens op kon heffen,
Dan zou je wel beseffen,
Dat al die eikels groeien aan mijn stam'.*

*Zo zal de domoor vaak niet snappen
Wat hij te danken heeft aan kunst en wetenschappen;
Het wetenschappelijk werk wordt steeds gekraakt
Maar hij ziet niet dat hij de vruchten ervan smaakt.*

Ivan Krylov (1769-1844)

Kerstvoorbereidingen

Wij mogen terugzien op een heel mooie Kerstzangdienst op 1e Kerstdag 2010. Daar is best veel werk aan voorafgegaan.

Nadat we met z'n drieën een eerste bespreking hadden: "hoe zullen we te werk gaan", zijn Ds. Panc Vermaat en Johan de Waard het programma gaan uitwerken.

Van de kerkenraad kreeg ik opdracht om iets lekkers voor bij de koffie te bestellen. Dat werden kerstkransen. Panc en Johan vonden, dat er een klein aardigheidje na de dienst moest worden uitgedeeld, bv. een kaars. We hebben toen bij een Todo 250 kaarsen gekocht. Ik bedacht me toen dat ik nogal veel lint vanuit Nederland mee had gebracht. Aanbieding bij Blokker..... waarom?? Maar we konden dat nu goed gebruiken. Ik heb toen een aantal dames gevraagd of ze wilden komen "strikken" en iedereen was meteen enthousiast. Negen dames kwamen op een dinsdagmorgen naar de koffiekamer om de kaarsen te versieren. Er waren kaartjes geprint met: "Fijne kerstdagen en een gezegend 2011", toegewenst door de kerkenraad en het koor. Die kaartjes werden met lint aan de kaarsen bevestigd. De programma's die u voor de dienst kreeg, werden door enkele heren, die mee waren gekomen, in orde gemaakt. Al met al een drukke, maar heel gezellige morgen. Bedankt dames en heren. Tijdens de mooie Kerstzangdienst wisten wij, daar hebben wij een klein steentje aan bijgedragen. Bedankt ook voor alle complimenten na de dienst, daar waren we heel blij mee. Ook de mooie versiering in de koffiekamer in de Kerstboom, het werk van Hildegard, Jan en Gabriël, hielp mee aan de viering van **Zijn** feest.

Het is heerlijk, dat wij ieder jaar weer de geboorte van onze Heer mogen gedenken en het samen naar Kerstmis toewerken geeft een goed gevoel van saamhorigheid. Laten wij dat vasthouden in dit jaar.

Annie van Es

Voedselbank nieuws

Lieve kerkgangers.

De vorige inzameling voor de voedselbank in La Nucia staat nog helder voor de geest. Het werd geweldig gewaardeerd door de medewerkers, die vooral het gevarieerde assortiment op prijs stelden. U hebt deze mensen verbaasd doen staan met uw spontane giften. Woensdag 9 Maart is het biddag voor gewas en arbeid en daarom willen wij u vragen om op de zondagen 6 of 13 Maart weer iets mee te nemen voor bovenvermeld doel. Men is heel blij met: **Alle levensmiddelen die langdurig en buiten de koeling kunnen worden bewaard.**

U kunt uw levensmiddelen afgeven voor en na de kerkdiensten in de koffiekamer. Zullen we er weer een feest van maken?

Hartelijk dank.

Namens Imy v/d Hoorn (contactpersoon)

Beste broeders en zusters

Zoals u wel gemerkt hebt, worden er, als u zondags de kerk inkomt, briefjes uitgedeeld met het verzoek om uw adresgegevens enz. in te vullen. Het doel hiervan is het adressenbestand van alle leden eens zorgvuldig te controleren en in orde te brengen. Heel veel gegevens kloppen niet meer en de laatste tijd hebben de predikanten er veel moeite mee om mensen te vinden die ze willen bezoeken of opbellen.

Wilt u hier s.v.p. aan meewerken en desnoods zelf om zo'n briefje vragen? U kunt het ingevuld deponeren in de doos in de koffiekamer. Graag zo spoedig mogelijk, want het is een hele klus en het kost heel veel tijd. Als u zich op wilt geven als nieuw lid, wilt u dat dan vermelden op het formulier, zodat we even contact met u kunnen opnemen.

Namens de kerkenraad heel hartelijk bedankt,
Imy van den Hoorn- de Bondt.

Wandelen in de Jalonvallei.

(13-11-2011)

Vol verwachting begin ik aan deze zonnige dag in januari. Ik heb afgesproken met Irene en Friso om mee te gaan wandelen met de wandelclub. Nieuwe mensen, nieuwe belevenissen, nieuwe verhalen en nieuwe plekjes om te ontdekken. Ik heb er zin in. De zon piept net tussen een paar zandkleurige huizen door als we in het dorpje aan komen. Mmm... veel beter dan de koude regen en natte sneeuw in Anna-Paulowna, waar ik nog geen week geleden zat. Achter het café in een klein pittoresk tuintje geniet ik van de zon en het kopje "café Americano" Aan een paar tafeltjes zitten meer wandelaars te genieten, maar opeens staat iedereen op en loopt naar binnen. Er schijnt iets gaande te zijn in het café en omdat ik me voorgenomen heb niets te willen missen van alle nieuwe dingen die er staan te gebeuren in de twee komende maanden waarin ik in Calpe wil overwinteren, sta ik ook op en loop naar binnen. De eigenaar van het café laat er voor de zoveelste keer zijn handig trucje zien. Hij giet uit een tuitfles wijn op zijn voorhoofd en zonder een druppel te morsen sijpelt de wijn langs zijn neusvleugels zijn, als een centenbak vooruitgeschoven lippen, zo zijn mond in. Triomfantelijk neemt hij voor de zoveelste keer het applaus van de wandelaars, die om hem heen staan, in ontvangst. Aan de muur hangt een vergeelde foto waar hij hetzelfde trucje doet, maar dan als zeer knappe jonge Spaanse Don. Hij lacht vriendelijk tegen me en ratelt wat in het Spaans, maar jammer genoeg versta ik hem niet. Ik glimlach daarom maar wat bewonderend terug en snuif de speciale geur op van verbrand hout en citrusvruchten, die er in het café hangt. Lekker knus zo'n gloeiende kachel. Als we terug naar de auto's lopen om naar de verzamel plek in Lliber te rijden, kan ik het niet laten om nog even gauw een hele grote zak sinaasappelen en een bakje gedroogde pruimen te kopen. Ik ben benieuwd, wat we onderweg allemaal zullen beleven. Dit is de eerste keer dat ik mee loop met een wandeling waar ik vol verwachting aan begin, omdat vrienden het ook erg enthousiast aan hadden bevolen. Er zijn meer mensen die het een mooie dag vinden om te wandelen. Een van de leiders van de wandelclub, Herman Pieters, telt wel 78 wandelaars. Enkelen herken ik van de kerk in Benidorm. Bijvoorbeeld de predikant die er met zijn aangelijnde hond loopt en een paar aardige dames, waar ik al gauw een

praatje mee maak. Ik ben een nogal praterig type, maar langs sommige smalle paadjes moet ik wel zwijgen en opletten om niet uit te glijden over los zittende en rollende steentjes. Al babbelend kom ik wel iets meer over voor- en nadelen te weten van het leven aan de Costa Blanca als gepensioneerde Nederlander. Soms kom je in je leven op viersprongen terecht en dan valt het niet zo gemakkelijk te beslissen welke kant je op zult gaan. Ervaringen van anderen kunnen er wel toe bijdragen goede beslissingen te nemen. Als ik de begroeting om me heen zie krijg ik heimwee naar de tropen waar ik oorspronkelijk vandaan kom. De machtige agaven en dikke blad cactussen groeiden ook zo weelderig op het eiland in de tropenzon. De rozemarijnstruiken geuren heerlijk en als je wat takjes fijn wrijft tussen je vingers wordt de kruidige geur nog sterker. Een van de dames kan smakelijk vertellen over hoe je heerlijke Indische kip met rozemarijn bereidt. Het water loopt je bijna in de mond. Overal in open stukken land staan amandelboompjes, die donker afsteken tegen de stralende lucht en soms kun je al zien dat het niet meer lang zal duren voordat ze prachtig en doorzichtig rose zullen bloeien. Jammer dat ik dan al weer in het koude kikkerland zit, als de bloesemwandeling wordt gehouden. Als we na een gezellige lange eetpauze een prachtige oude Johannes broodboom langs het pad zien is er een van de wandelaarsters Riny de Boer, die er zeer interessante informatie over geven kan. Ze vertelt boeiend over deze zeer nuttige boom. Voor mij was de Johannes broodboom een soort Bijbelse boom met stevige groene bladeren en veel peulen die door varkens gegeten worden in het verhaal van de verloren Zoon. Maar als ik naar de omvangrijke stam kijk, krijg ik nog meer eerbied en bewondering voor de schepping. En zeker als we even later een stukje door een droge rivierbedding lopen en alle keien en rotsblokken zien liggen, die door het water mee gesleept zijn. We lopen nog een klein stuk in de stralende zon als we in de verte de auto's op de parkeerplaats zien staan. Jammer, deze wandeling is alweer achter de rug. Enkele wandelaars informeren al naar de volgende en dat belooft ook weer een heerlijke tocht te worden. Ik kijk er nu al naar uit.

Nan Esser (Overwinteraar in Calpe)

ZULLUWUS 1990 – 2010

De hierboven genoemde periode is niet helemaal de juiste periode, want daarvoor waren er ook al enkele activiteiten. Daar zat echter geen structuur in. Voor deze periode waren zowel de leden van de commissie van beheer, alsook de leden van de kerkenraad, druk doende om een andere locatie te vinden voor onze kerkelijke activiteiten, want de Nederlandse uitbaters van Restaurant Cervantes waren naar Nederland vertrokken en het restaurant werd voortgezet door de obers. Daardoor ontstond er een onhoudbare situatie, want onder de kerkdiensten liepen de obers met dienbladen en rammelende kopjes van de keuken naar de bar en bovendien stonden ze hardop met elkaar te praten. Het gevolg was dat de commissie van beheer en de kerkenraad geen enkele aandacht meer schonk aan de bezoekers van de kerkdiensten en de bezoekers van de inloopmorgen. Men kon maar over een ding meer praten, een andere accommodatie voor onze kerkelijke activiteiten. Wel ging elke vrijdag na de inloopmorgen en ook zondags na de kerkdienst een groepje van ongeveer acht personen met elkaar de bergen in om van de natuur te genieten en om gezamenlijk te eten.

Voor Siets en mij, die zelf ook tot die acht behoorden, was dat een doorn in het oog en wij kregen het verwijt dat de kerkenraad niets deed voor de alleenstaanden en de ouderen die niet over een auto beschikten. Na overleg met de kerkenraad mocht ik zondags bij de mededelingen zeggen dat, voor mensen die dat wilden, er een tocht gehouden zou worden met aan het eind van de middag een diner.

De belangstelling was zo groot dat we twee bussen nodig hadden. Wij hadden gedacht dat we met een man of 15, of hooguit 20 man, op pad zouden gaan. De kosten bedroegen omgerekend acht euro per persoon. Een restaurant werd wel gevonden in Parcent maar hoe kom je aan bussen? Gelukkig hadden we Piet Olthoff en Piet kon via Halcon en later via Euroreizen (Gert Rebel) twee bussen huren. De contacten zijn met Gert Rebel altijd goed gebleven.

De bedoeling was om een enkele reis te organiseren, maar de vraag was zo groot om meerdere dagreizen te houden, dat daaraan wel gehoor moest worden gegeven.

De eerste dagreis was over de Col de Rates en gegeten werd er in Parcent, zoals reeds gezegd. Het restaurant was zo vol, dat er in de vensterbanken ook nog gasten zaten te eten. De eerste predikant die met ons mee ging was dominee Henk Wijnja en de reacties die we kregen van hem en de andere predikanten waren zeer positief. Zo zei dominee Everhard Warnink: "jullie maken het de predikant op deze manier wel gemakkelijk om de gemeente te leren kennen". Ook kwam de vraag naar voren of we niet een reis voor meerdere dagen konden organiseren met een Nederlandse reisleader. Met medewerking van Gert Rebel kon hieraan gehoor gegeven worden. Vele steden zijn in al die jaren bezocht. O.a. Madrid, Sevilla, Barcelona, Granada, Extramadura, Cordoba, Toledo, Ebro Delta, om slechts enkele plaatsen te noemen.

Jeanette v.d. Kamer en Sis van Blitterwijk die het kerstdiner op verzoek van de kerkenraad organiseerden, verzochten Zulluwus om dit te willen overnemen. Na overleg met de kerkenraad werd hieraan gehoor gegeven. Elk jaar is het weer een feestelijk gebeuren, waaraan meerderen medewerking verlenen.

Vele jaren gaat Zulluwus ook naar de passiespelen, die gehouden worden in Callosa de Segura.

Tot de activiteiten van Zulluwus behoren sinds kort ook het gezamenlijk eten na de zondagse kerkdienst. Elke zondag meestal in een ander restaurant.

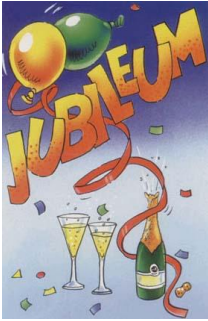
Er zijn velen geweest die medewerking hebben verleend aan deze activiteiten. Onderstaand doe ik U de namen van deze echtparen toekomen: Piet en Tiny Olthoff, Wim en Thea Ros, Hilbert en Sietske Calkhoven, Andries en Tiny Wouda, Piet en Wil van Dijk, Ruth en Agaat Schipper, Harry en Letta van der Beek, Eke en Corrie Statema, Klaas en Martje Visser, Dick en Cobie Bruggema en het huidige bestuur bestaande uit Coen Oosterwijk en Rose-Marie van Bussel, Gerrit en Dinie Beuze en Ad en Gijsje van Voorthuisen. In deze 20 jaar hebben bijna 10.000 mensen genoten van Zulluwus.

Graag willen we het bestuur van Zulluwus van harte feliciteren met dit jubileum en wensen Zulluwus nog vele goede jaren.

Sietske en Hilbert Calkhoven.

ZULLUWUS

Zulluwus bestaat 20 jaar

In verband met dit heuglijke feit is er op vrijdag
4 februari 2011 van 10.00 tot 12.00 uur een
receptie in de koffiekamer van de kerk in
Benidorm.

Wij hopen dan met U allen het glas te heffen
en de eerste stap te zetten richting 25 jaar.

Het team van Zulluwus'

Programma Zulluwus 2010 - 2011

Telefoonnummer Coen	622 227 415
Telefoonnummer Rosemarie	966 866 750
Telefoonnummer Ad en Gijsje	966 864 972

15 februari 2011
8 t/m 12 maart 2011

Bloesemtocht
Toledo – Cordoba

Activiteiten Zulluwus:

- Een maandelijks dagreisje
- Een jaarlijks Kerstdiner
- Een meerdaagse reis in maart.
- Een bezoek aan de Passie spelen
- Elke zondag een eetgroep waar iedereen aan kan deelnemen
- Om de 2 jaar een reünie voor de Spanje-gangers in Nederland.

Bazaar 2011 gezocht.....

Na het overlijden van Rijk van de Bunt zat de bazaarcommissie zonder voorzitter. Na goed overleg tussen deze commissie en de kerkenraad is besloten dat Kees van Duijn vanaf heden zal optreden als voorzitter van de bazaarcommissie. De huidige commissieleden blijven aan. Wel wordt een mannelijk commissielid nodig gemist, aangezien er bij de opbouw van en het opruimen na de Bazaar sterke armen nodig zijn. Wie voelt zich aangesproken en geeft zich op bij één van de volgende commissieleden.

Corrie en José Schilder, Coby Haitink, Jo en Giel Verkamman, Jos van der Meer en Kees van Duijn.

Van het kerkelijk bureau

Het komt nogal eens voor dat overwinteraars tijdens een nieuw seizoen in een andere accommodatie verblijven, dan wat geregistreerd staat in de administratie.

Mocht dat bij u het geval zijn, wilt u dan zo vriendelijk zijn uw adreswijziging door te geven, zodat de adressenlijst weer "up to date" gemaakt kan worden!

Bij voorbaat dank.
Liesbeth Boekhout

Kerkelijke activiteiten: vanaf half oktober tot half april

Bijbelstudie	woensdag	van	15.30 tot 16.30 uur
Zangkoor	woensdag	Van	09.45 tot 12.00 uur
Schildercursus	woensdag	van	13.00 tot 15.00 uur
Handwerkclub	woensdag	van	13.00 tot 15.00 uur
Inloopochtend	vrijdag	van	10.00 tot 12.00 uur

Iedere eerste dinsdag van de maand komt er een groepje vrouwen bij elkaar in restaurant Opera in Altea ter versterking van het onderlinge contact. Als u daar bij wilt zijn, meldt u dan aan bij:

Herma van der Graaf (965848186) of Margo van Duijn (965846638).

Wandeltochten

Al meerdere jaren organiseert Wandelclub "De sjockers" wekelijks mooie wandelingen in de omgeving van Albir.

Iedere donderdag om 10 uur verzamelen we bij de oude CONSUM (N332) in Albir voor een gemakkelijke wandeling van 7 tot 10 km.

Voor vervoer (vanaf het vertrekpunt) wordt gezorgd.

Inlichtingen: bij **Herman Pieters** (649107120) en **Klaas Visser** (966867391)

Noteer in uw agenda....

In de laatstgehouden kerkenraadsvergadering is de datum vastgesteld van de jaarlijkse **gemeentevergadering**.

Die zal plaatsvinden DV op vrijdag 18 maart aanstaande om 10.00 uur in ons kerkgebouw het Anker.

Tevens maken we u erop attent dat het financiële verslag van de kerk, zoals de jaarrekening 2010 en de begroting 2011 zullen worden behandeld op vrijdag 11 maart om 10.00 uur in de Blauwe Zaal.

C.v.D

BAZAAR

Vrijdag 18-02-2011

Van 10.00 tot 14.00 uur

**In en bij het kerkgebouw " Het Anker "
Nederlandse interkerkelijke Gemeente
te Benidorm**

Activiteiten

Verkoop van

Sieraden

Boeken

Handwerken

Goede Kleding

Wens kaarten

Gebak

Warme oliebollen

Waterlooplein

Enveloppen trekken met mooie prijzen

Kerkdienst vervoer

In de laatste edities van de Schakel was een artikel opgenomen met als kop: Herhaalde oproep – urgent hulp gezocht bij vervoer. Hierin beklagde Pieter Faber zich over de problemen, waarmee hij te maken kreeg, als er zich plotseling op zondagmorgen kerk-gangers bij hem meldden om vervoerd te worden, terwijl hij zelf op het punt stond naar de kerk te gaan. Los even van het feit, dat het natuurlijk handig is, zoiets ruim van te voren door te geven, viel Pieter er ook over, dat hij vanuit Campello soms mensen moest ophalen en wegbrengen in de buurt van Altea en Albir. Plaatsen die nota bene helemaal aan de andere kant van Benidorm liggen.

Ik heb Pieter beloofd, dit probleem uitvoerig in de Schakel aan de orde te stellen. Hetgeen dus is gebeurd. Ik heb twee reacties gekregen van gemeenteleden, die ook best eens gasten mee willen nemen naar de kerk. Hieronder worden ze genoemd.

Dit artikeltje is tevens bedoeld om de rubriek Kerkdienstvervoer uit te breiden. Wij gaan ervan uit, dat er zeker nog andere gemeenteleden zullen zijn, die zich op onderstaand lijstje zouden willen plaatsen. Ik wacht op uw reactie. 965846638. Kees van Duijn

Pieter Faber: bellen na 20.00 uur	965638022	Campello e.o.
Irene van Zwieten:	965837509	Calpe e.o
Tiny en Joop van der Graaf	965842298	Altea/Albir

De volgende Schakel zal uitkomen op zondag **6 maart**

Kopij kunt u tot uiterlijk **woensdag 24 februari** aanleveren bij:

- het kerkelijk bureau,
- per post opsturen
- per e- mail naar het onderstaande e-mail adres

kerkelijkbureau@kerkinbenidorm.nl

OPBRENGSTEN COLLECTEN **4e KWARTAAL 2010**

Datum	1e collecte	2e collecte	Kerk- bezoekers
03 okt.	€ 162,82	€ 145,97	146
10 okt.	€ 233,83	€ 187,31	151
17 okt.	€ 284,53	€ 205,93	176
24 okt.	€ 279,66	€ 243,44	192
07 nov..	€ 189,11	€ 185,75	202
14 nov.	€ 369,37	€ 254,47	203
21 nov.	€ 178,82	€ 157,57	186
28 nov.	€ 325,69	€ 270,31	194
05 dec.	€ 193,12	€ 195,75	169
12 dec.	€ 174,55	€ 173,17	168
19 dec.	€ 131,67	€ 118,92	133
25 dec.	€ 310,80	€ 237,71	173
26 dec.	€ 116,48	€ 116,68	103
Offerkisten			
Okt.	€ 113,48		
Nov.	€ 388,87		
Dec.	€ 318,05		

Kerkelijk Centrum "Het Anker"

Pastorie	Carrer Siria 3	Edif. Antoine 1 – 2a,	03581 Albir	966 809 201
Kerkenraad		Kees van Duijn	Voorz./ouderling	965 846 638
		Jan van Luipen	Diaken/scriba	965 871 941
		Wim Blaauw	Ouderling	606 533 595
		Imy van den Hoorn	Diaken	965 846 529
		Mien de Ridder	Diaken	650 463 560
		Wim van Eck	Diaken met bijzondere opdracht	
		Annie van Es	Ouderling	655 404 041
		Kid Verloop	Ouderling met bijzondere opdracht	966867008
		Rose-Marie van Bussel	Ouderling met bijzondere opdracht	966866750
Pastoraal team		Jan Lanting	Voorzitter	965 873 108
Cie. van ontvangst		Emmie Korthof		649 002 029
Kerkelijk Bureau		Liesbeth Boekhout	vrijdagochtend	966 809 201
		Pieter Doeve	vervanger	
Koster		Gabriël Ruijsenaars		966 882 865
Organisten		Cor Pors		
		Edo Luynenburg		965 756 547
Geluidsinstallatie		Pieter Faber		965 638 022
Vervoer		Indien u vervoer nodig heeft, neemt u dan na 20.00 uur contact op met Pieter Faber		965 638 022
Financiën		Vrijwillige bijdragen:		
		Spanje:	La Caixa nr. 2100 4453 8802 0001 3092 Tnv. Iglesia Evangelica Holandesa en Benidorm Alfaz del Pi	
		Nederland:	Giro nr. 4499449 T.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm	
Redactie de Schakel:		Liesbeth Boekhout		655 189 607
		Irene van Zwieten		965 837 509
Eindredacteur		Kees van Duijn		965 846 638
Abonnement		Giro 4499449, t.n.v. Nederlandse Evangelische Gemeente te Benidorm, "De Schakel"		
		Abonnementsgeld 10,00 euro per jaar		
NEGB		Reg. nr. 3034-SE/D	C.I.F.nr. Q 0300385 B	